

Brydelse for vor Finantslov, ønsker jeg, at de maae komme bort. Jeg giver Udkastets § 2, med de Forandringer, som jeg har foreslaaet, Fortrinnet fremfor Udvalgets Forslag, thi jeg synes, at det langt bestemtere udtaler, hvorledes de forskjellige Haver skulle behandles. Da den ærede Ordfører ikke egentlig har begrundet, hvorfor Udvalget har gjort Forslag til Forandringer, maa jeg ogsaa oppebie dette, førend jeg nærmere kan gaae ind paa at udvikle det, jeg har derimod. Man vil iøvrigt see, at mine Forslag til § 2 i forskjellige Henseender nærme sig Udvalgets Forslag. Udvalget har nemlig lagt Mærke til, at Statshaverne kunne blive overlodte til Andre end til Civillisten, navnlig til apanagerede Personer af den kongelige Familie, og saa har det ved denne Lov villet fastsætte, hvad vistnok ogsaa er meget rigtigt, at disse Haver i saa Tilfælde skulle sættes i den samme Stilling til disse Personer, som ellers til Civillisten; det har jeg troet at opnåe ved den simple Tilfætning efter „Civillisten“: „eller apanagerede Personer“.

Det andet Vædringsforslag, som jeg har stillet, er ligeledes i Overensstemmelse med, hvad der forekommer mig at have været Hovedformaalet for Udkastet, at nemlig Overdragelsen skulde skee paa en vis bestemt Maade, at der skulde i Loven antydes, at Overdragelsen skete ved en Overleveringsforretning, og at der indtraadte et Slags Contractforhold. Jeg har ikke troet, at det behøvede at staae i Loven, da jeg troede, at det faldt af sig selv; men siden det er kommet paa Dmtale i Udvalget, saa er det maa skee rigtigere, at noget Saadant kommer ind i Loven. Den Maade, Udvalget har villet bringe det ind paa i Loven, foreskommer mig let at kunne misforstaaes, og naar jeg skal henholde mig til, hvad der er sagt derom i Betænkningen, troer jeg ogsaa, man maa udsætte sig derfor. I Betænkningen synes det, at man gaaer ud paa, at de Gart-

ner, der ere ansatte ved Statshaverne, skjøndt disse ere overgaaede til Civillisten eller apanagerede Personer, skulle være kongelige Gartnere. Dette troer jeg nu, er vrangt; thi der ved paabyrder man Civillisten, eller de apanagerede Personer, som overtage Haverne, disse Embedsmænd til at bestyre dem; at paabyrde dem dette, det bør man ikke. At paabyrde dem paa Statens Begne en Pension for en Person, der ikke tjener Staten, det bør man heller ikke. Man vil i det Hele taget af de senere Vædringsforslag, jeg har stillet, see, at jeg gaaer ud paa, ikke at skabe en ny Række af kongelige Gartnerembedsmænd, og endnu mindre skulle de findes ved de Haver, der blive overdragne til Andre end til selve Statens Forvaltning; de skulle kun findes ved de Haver, som ere directe under Statens Forvaltning. Det er Grunden, hvorfor jeg synes, at man skulde blive staaende ved § 2, og i det Høieste indføre de Vædringsforslag, som jeg har foreslaaet. Derved troer jeg, at man i det Væsentlige kommer til at naae det Samme, som Udvalget har foreslaaet, og man undgaaer den Fare, som der er ved Udvalgets Forslag.

Ordføreren: Jeg kan ikke nægte, at den Motivering, som den ærede Rigsdagsmænd fra Bogen (Jesperen) gav for sine stillede Vædringsforslag, er meget kort, men jeg tilstaaer, at jeg ikke paa nogen Maade har fundet den tilstrækkelig. Der vil derved, at de stillede Vædringsforslag gaae igjennem, Sletintet udrettes, til at vi komme tilende med denne „Historie“, som han kaldte det, eller for at faae Fredensborg heelt ud af Finantsloven; der vil ikke udrettes det Mindste videre end hvad der skeer, dersom vi blive staaende ved Loven. Det er aldeles indlysende, at denne Lov ikke vil lægge den mindste Hindring veien for Salget af Fredensborg med tilhørende Have.